

כיצד פתר ר' זושא את קושיות תלמידיו

הנה אופן לימוד הרב הקדוש הנ"ל. ידע לכל שלא הי' מהגדולים צנננה רק דרכו נקדש הי' שכל המעשרות השיג כיון אחד מהגדולים רק צנכיות זממיות כידוע זאת לכל ופעם למד עם אנך מושג גדול וכשהאנך הי' מקשה קושי עמוקה ולא הי' נידו לחינו דרכו הי' לילך לחדרו זמן מה ואח"כ ילא ואמר לו תירץ מושג כמו אשר יהגלוניס וכן הי' בכל פעם שהי' מקשה לו והי' זה נעניי האנך לפלא גדול מאין לו הסיועיים קפלאים אשר אינם ערכו כלל פעם הסתכל האנך צננך הדלת מה הוא עושה עם וראה שהוא בוכה צדעום שליט וזכה ראשו בכותל ומתפלל להקניה למה לא יגלה לי הסגות סודותיו הקדושה ואח"כ ילא ואמר לי תירץ נפלא כאשר מהגדולים יבשרה האנך ונעטרו הוא בוכה ובכה ראשו צטטל הסכים צדעמו שלא יקשה לו ציד וכן הי' אך כאשר הי' להאנך קושי הי' דרכו נקדש לאמר בני אני יודע שכלאן יס לך קושי גדולם למה אתה צטטל והאנך לבטיש ואמר שאין לו שום קושי

הנה אופן לימוד הרב הקדוש הנ"ל. ידע לכל שלא הי' מהגדולים צנננה רק דרכו נקדש הי' שכל המעשרות השיג כיון אחד מהגדולים רק צנכיות זממיות כידוע זאת לכל ופעם למד עם אנך מושג גדול וכשהאנך הי' מקשה קושי עמוקה ולא הי' נידו לחינו דרכו הי' לילך לחדרו זמן מה ואח"כ ילא ואמר לו תירץ מושג כמו אשר יהגלוניס וכן הי' בכל פעם שהי' מקשה לו והי' זה נעניי האנך לפלא גדול מאין לו הסיועיים קפלאים אשר אינם ערכו כלל פעם הסתכל האנך צננך הדלת מה הוא עושה עם וראה שהוא בוכה צדעום שליט וזכה ראשו בכותל ומתפלל להקניה למה לא יגלה לי הסגות סודותיו הקדושה ואח"כ ילא ואמר לי תירץ נפלא כאשר מהגדולים יבשרה האנך ונעטרו הוא בוכה ובכה ראשו צטטל הסכים צדעמו שלא יקשה לו ציד וכן הי' אך כאשר הי' להאנך קושי הי' דרכו נקדש לאמר בני אני יודע שכלאן יס לך קושי גדולם למה אתה צטטל והאנך לבטיש ואמר שאין לו שום קושי

מקשה קושי [קושיה] עמוקה ולא הי' בידו לתרצו, דרכו הי' לילך לחדרו זמן מה ואח"כ [ואחר כך] יצא ואמר לו תירץ מושג כמו אחד מהגדולים, וכן הי' בכל פעם שהי' מקשה לו. והי' זה בעיני האברך לפלא גדול מאין לו התירוצים הנפלאים אשר אינם ערכו כלל. פעם הסתכל האברך בנקב הדלת מה הוא עושה שם, וראה שהוא בוכה בדמעות שליש ומכה ראשו בכותל ומתפלל להקב"ה: "למה לא יגלה לי השגות תורתו הקדושה?" ואח"כ [ואחר כך] יצא ואמר לי תירץ נפלא כאחד מהגדולים. וכשראה האברך שבעבורו הוא בוכה ומכה ראשו בכותל הסכים בדעתו שלא יקשה לו עוד. וכן הי'. אך כאשר הי' להאברך קושי [קושיה] הי' דרכו בקודש לאמר: "בני, אני יודע שבכאן יש לך קושי, קושיה גדולה, למה אתה שותק? והאברך הכחיש ואמר שאין לו שום קושי [קושיה]

בכדי שלא יבכה ולא יכה ראשו בכותל ולא יכה ראשו בכותל וכן הי' כמה פעמים וכאשר ראה הרב הקדוש שאינו רוצה להקשות עוד, לא למד עם האברך בחבורה ונתפרדה החבילה הקדושה: